

FESTIVALUL „LES FILMES DE CANNES A BUCAREST”

Între 19 și 28 octombrie a avut loc, la București, ediția a 9-a a Festivalului „Les Films de Cannes à Bucarest”, care a putut fi urmărit la șase cinematografe din capitală, iar apoi, până pe 11 noiembrie, s-a desfășurat și în alte șapte orașe din țară. În alte șapte orașe din țară, câteva zile în fiecare, încheindu-se în data de 11 noiembrie.

Noua ediție a adus, pe lângă filmele premiate la principalele secții ale Festivalului de la Cannes din 2018, și o serie de filme, judicios alese, din cele mai bune producții recompensate și de alte festivaluri din acest an și din anii trecuți. Câte o retrospectivă: Carlos Reygadas și Asghar Farhadi; Integrala Lucian Pintilie; Avangpremierele Toamnei (filme românești sau coproducții românești cu alte țări) și câteva Proiecții speciale. Din lipsă de spațiu, nu vom prezenta decât principalele premii Cannes 2018, cu câteva excepții, la care vom specifica anul.

În deschiderea festivalului, a fost prezentat filmul lui Asghar Farhadi, „Everybody Knows” (cu Penelope Cruz și Javier Bardem în rolurile principale), în prezența regizorului. De altfel, acest film a deschis, anul acesta, și festivalul de pe Coasta de Azur. Este povestea Laurei care se întoarce, împreună cu copiii, în satul natal, la nunta surorii. Sejurul este însă bulversat de evenimente neprevăzute.

Asghar Farhadi este unul dintre cei mai renumiți regizori iranieni, care până la cei 46 de ani ai săi a obținut cele mai prestigioase premii din lume (Ursul de Aur, Globul de Aur, Oscar, César), peste 70 de distincții. Pe bună dreptate, revista Time, încă de când regizorul nu avea decât 40 de ani, l-a inclus pe lista celor mai influente 100 de personalități. Festivalul i-a organizat multipremiatului regizor o retrospectivă cu primul Oscar pe care l-a primit, dar și Globul de Aur și César pentru cel mai bun film străin.

„A Separation” (2011), un film al cărui personaj principal este pus într-o situație limită. Nader (Peyman Moadi) - de care soția dăduse divorț pentru că refuza să emigreze împreună cu ea, din cauza bolii tatălui său.- angajează o tânără să aibă grijă de bătrânul bolnav de Alzheimer. Neștiind că aceasta se angaja fără știrea soțului și, pe deasupra, mai era și însărcinată, se implică într-o rețea de minciuni cu consecințe nebănuite, prilej de a scoate la iveală o serie de tare ale societății. Al doilea film din retrospectivă, „About Elly” (Ursul de Argint pentru regie, Berlin, 2009), tratează tot o situație limită. Un grup de prieteni din studenție organizează o vacanță de trei zile la Marea Caspică. Sepideh, organizatoarea evenimentului, o invită și pe profesoara fiicei sale, Elly. Totul decurge bine până când Elly dispare.

„Cold War”, în regia lui Pawel Pawlikowski (Polonia, Regatul Unit, Franța, 2018), Premiul pentru regie, Cannes 2018. O poveste de dragoste, inspirată din viața părinților realizatorului. Acțiunea se petrece între 1949-1969, în perioada Războiului Rece. Dragostea devastatoare dintre doi polonezi, un muzician-pianist, dornic de libertate Viktor (Tomasz Kot) și o tânără cântăreață pasională, Zula (Juanna Kulig). Deși ea îi mărturisește că este nevoită să-l toarne, el continuă să o iubească și-i propune să emigreze cu el în Franța. Ajunge singur la Paris, dar ea rămâne „iubirea vieții lui”.

„3 Faces”, în regia lui Jafar Panahi, Iran 2018, recompensat cu Premiul pentru scenariu, prezintă o comunitate dintr-un sat izolat din munții din nord-vestul țării, a cărei viață a rămas înțepenită în legile anacronice ale tradiției. După părerea mea de cinefil, filmul este slabuț.

Filmul american „BlacKkKlansman”, în regia lui Spike Lee. Marele Premiu, Cannes 2018. Ron Stallworth, ofițer de poliție afro-american din Colorado, reușește să se infiltreze în gruparea locală a Ku Klux Klan-ului și, în cele din urmă, să o lichideze. Dar era aproape să devină șeful ei, ținând legătura doar prin convorbiri telefonice, reușește să-i convingă pe membri că este un rasist convins și că nu este de culoare, pentru că, după cum afirmă șeful formațiunii nici un om de culoare nu poate pronunța anumite cuvinte sau să reproducă anumite sunete.

„Dogman” , coproducție Italia, Franța, 2018, în regia lui Matteo Garrone (multi-premiat pentru filmul Gomorra) a primit Premiul pentru interpretare masculină. Marcello (Marcello Fonte), frizer de câini dintr-o suburbie italiană, iubit și apreciat de toți vecinii, este prietenul credincios al nunei fost boxer, dependent de cocaină, Simoncino. Nu-l părăsește nici după ce acesta, ieșit din închisoare, terorizează cartierul de mici negustori și îl implică, împotriva voinței lui, într-o rețea a crimei. Ajungând să fie disprețuit de toți cei care-l respectau, pune la cale o răzbunare cumplită. Cu adevărat, interpretarea este impecabilă.

„Ayka”, în regia lui Sergey Dvortsevov, coproducție Rusia, Germania, Polonia, Kazahstan; Premiul pentru interpretare feminină a fost acordat actriței Samal Yesliamova, care joacă extraordinar de convingător rolul unei femei aflată într-o situație limită. Un film tulburător, care prezintă soarta și strădania de a găsi de lucru a unei femei fără casă, fără servicii, lipsită de orice perspectivă, care fuge din maternitate, părăsindu-și copilul imediat după naștere. Urmărită de niște mafioți cărora le datora niște bani, deși le promite că în locul banilor le va da copilul, când își ia pruncul din spital, instinctul matern învinge.

Filmul libanez Capharnaüm, în regia lui Nadine Labaki, a obținut Premiul Juriului. Este vorba despre drama unor copii sărmani, părăsiți de părinți sau cu părinți în pușcărie. Zain, un băiat de 12 ani, care duce o viață de câine, merge la tribunal spunând judecătorului că vrea să-și dea părinții în judecată. Întrebat pentru ce, el răspunde: „Pentru că mi-au dat naștere”! Un film îngrozitor, despre condiția umană.

Producția sud-coreeană „Burning”, în regia lui Lee Chang-Dong, a fost recompensată cu Premiul criticii. Jongsu, un tânăr curier, o întâlnește întâmplător pe Haemi, care locuise pe vremuri în cartierul lui. Între ei se înfiripă o prietenie. Ea pleacă într-o excursie în Africa și când se întoarce de acolo, i-l prezintă pe Ben, un bogătaş excentric, al cărui hobby era să dea foc serelor gospodarilor. La dispariția lui Haemi, Jongsu știe ce are de făcut.

Coproducția Belgia, Olanda „Girl”, în regia lui Lukas Dhont, a fost recompensat cu: Camera d’Or pentru cea mai bună interpretare, Premiul criticii și Un Certain Regard. Un film de debut uluitor, despre lupta emoțională și fizică a unei tinere „transgender”, după cum era caracterizat în Cineuropa. Lara, în vârstă de 15 ani, talentată balerină, se simte fată, deși s-a născut băiat, și nu mai are răbdare să aștepte momentul când ar putea fi operată.

Nu pot încheia fără a aminti de „Shoplifters”, Japonia 2018, în regia lui Hirokazu Kore-Eda, Palme d’Or. Tânărul Osamu, care nu fura numai prin magazine, ci fura și copii pe care-i aducea acasă, învățându-i meseria și profitând de pe urma lor, până când o întâmplare neprevăzută le deconspiră secretele; sau de „Border”, coproducția Suedia, Danemarca, cvasi-SF, care a primit Premiul Secțiunii Un Certain Regard. Filmul este propus de Suedia pentru Oscarul din 2018.

După cum se vede, Cannes-ul de anul acesta a recompensat, în cea mai mare parte, filme care dezbat situația oamenilor puși în situații limită.

0%

User Rating: Be the first one !

INDEPENDENȚA ROMÂNĂ

Apare sub egida Fundației Literar Istorice „STOIKA”

Independența prin cultură
